

Petri Lukács Ádám

PETŐFI SÁNDORKA

és a kutyakölyök

Soós Bori
rajzaival

Opkén Books

Mindig jobb a másiknál

Lea és Rizi Lea szobájában ültek.

Rizi lelkes mozdulatokkal vetkőztette a vadászruhát viselő plüssrókát.

Lea dermedten figyelte. Érezni kezdte torkában azt a sajátos kaparást, amit mindig érzékel, mielőtt valakire kénytelen ráordítani.

Régebben ilyenkor a csuklója is megremegett, ami sajnos arra készítette (igazán nem Leát, hanem a csuklóját, mint szerette mondani), hogy odacsapjon a bűnösnek. Erről mostanra leszokott (mármint nem Lea, ő sose tenne ilyet, hanem a csuklója).

Rendre ez történt, ha egymásnál aludtak.

S rendre egymásnál aludtak, hiszen a legjobb barátnők voltak, amióta az eszüket tudják.

Annak pedig már több mint hat éve, sőt több mint hatszor nagyon sok napja.

Rengeteg napja.

Amióta van nap, azóta.

Lea Rizinél szeretett aludni.

Mert Riziéknél annyi minden volt, ami náluk nem. Először is lift, amiben ő nyomhatta meg a gombot. S egyáltalán az a hatalmas ház, sok emelet, Riziék ablakaiból látszanak a tetők. Olyan, mintha repülön ülne. Ezért irigyelte Rizit. Hogy az égben él.

Aztán ott volt Rizi papája, aki este, ha hazajött, mindig mesélt nekik. Többet, mint az ő mamája.

S a legjobb az volt, hogy olyankor Rizi játékaival játszottak, amelyek sokkal jobbak, mint az ő játéka.

JAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAJ – erre gondolt Lea, miközben kikapta a rókát Rizi kezéből, és ordítva rámeredt.

– Te is tudod, hogy a rókák nem viselnek ruhát – mondta Rizi.

– Az én rókám visel, és nem kérdezted meg, hogy lenné-e.

– Tőle megkérdeztem, és azt mondta, hogy azonnal.

– Hiszi a piszi, nem is tudsz rókanyelven.

– Én nem, de Rövidormányú Zsuzsóka tud.

– De ő már nincs meg, nem úgy, mint Petőfi Sándorka!

Na igen, Rövidormányú Zsuzsóka elveszett. S ezt a fájdalmas tényt Rizin kívül egyedül Lea tudta, aki most úgy nézett ki, mint egy dührohamot kapott pulyka (ezek szerint a dührohamot kapott pulyka pont úgy néz ki, mint Lea, futott át Rizi fején, aki még sose látott se dühös, se nyugodt pulykát, de hallotta, hogy mérgükben elvörösödnek).

Mégis jó lesz ma itt aludni, gondolta Rizi.

Tudniillik a helyzet úgy állt, hogy Rizi Leánál szeretett aludni.

Mert Leáéknál annyi minden volt, ami náluk nem. Először is a kert. A kertben a hársfa, a kövek között szaladgáló gyíkok, rengeteg virág s legfőképp a nagy platánfa, rajta varjak, rigók, cinegék. Ezért irigyelte Leát. Hogy egy erdőben él.

Aztán ott volt Lea mamája, aki este, ha abbahagyta a munkát, mindig mesélt nekik. Többet, mint az ő papája.

S a legjobb az volt, hogy olyankor Lea játékaival játszottak, amelyek sokkal jobbak, mint az ő játécai.

Lea mindeközben szépen összehajtogatta a róka ruháit. Na ugye, hogy nem járnak ruhában. Ezt már majdnem ki is mondta Rizi, de nem mondta, mert nem akart újabb **JAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAJ**-rohamot.

Helyette csak ennyit jegyzett meg:

– A rókanyelvre még régen tanított meg Rövidormányú Zsuzsóka, egyébként is most Sándorka sincs itt.

– Remélem eljön – mondta békülékeny hangon Lea, mert már ki akart menni a kertbe Rizivel.

Ugatás és törvényszegés

Nem volt sünszerencsés nap, pedig amióta pár hete egy este Lea látott egy sünt a kertben, mindennap reménykedett, hogy újra ráköszönt a sünszerencse.

Katicabogárszerencsés nap lehetett volna, mert pár éve mindenfelé sok-sok pöttyű katicák lepték el a kertet, így könnyűszerrel foghattak volna. Lea papája szerint ezeket, a kertben újdonszerű katicákat harlekinnek hívják, és nem jó fejek, mert elűzik a hétpettyes katicabogarakat.

Lea és Rizi szerint nincs semmi baj velük, csak már kicsit unalmasak.

Rizi azt találta ki, hogy ássanak, hátha találnak kincset, ami tetszett Leának is.

Mindenki tudja, hogy az ásáshoz fel kell áztatni a földet.

Ha fel kell áztatni a földet, akkor ki szabad nyitni a kerti csapot, amihez a locsolócső van kötve.

